Referències del *Quadern d'activitats per a la reunió Vida cristiana i predicació*

2-8 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 27-29

«L'estratègia de guerra de David»

(1 Samuel 27:5-7) I David digué a Aquix: Si he trobat gràcia als teus ulls, et prego que em sigui donat un lloc en una de les ciutats del camp, i jo habitaré allà. ¿Per què hauria d'habitar el teu servent amb tu en la ciutat reial? 6 I Aquix li donà aquell dia Siclag. Per això Siclag ha estat dels reis de Judà fins al dia d'avui. 7 I el nombre dels dies que David habità a la terra dels filisteus fou d'un any i quatre mesos.

***it*-1 79**
Aquix

Mentre David fugia de Saül, es va refugiar en el domini d'Aquix en dues ocasions. La primera vegada, quan se sospitava que era un enemic, David va fer veure que estava boig, i Aquix el va deixar marxar perquè pensava que era inofensiu (1Sa 21:10-15; Sl 34, encapçalament; Sl 56, encapçalament). La segona vegada, David hi va anar amb 600 guerrers i les seves famílies, i per això Aquix els va enviar a viure a Siclag. Allà hi van estar un any i quatre mesos. Durant aquell temps, Aquix es pensava que David i els seus homes estaven fent incursions contra ciutats de Judea, però en realitat estaven saquejant els guesurites, els guerizites i els amalequites (1Sa 27:1-12). L'engany va ser tan bo que, quan els filisteus s'estaven organitzant per atacar el rei Saül, Aquix va nomenar David el seu guardaespatlles personal. Però en l'últim moment, David i els seus homes van ser enviats de nou a Siclag, a causa de les insistències dels governants dels filisteus (1Sa 28:2; 29:1-11). Pel que sembla, quan David va ser rei i va lluitar contra Gat, Aquix no va ser executat ja que durant el regnat de Salomó encara vivia (1Re 2:39-41; consulta *it*-1-S GAT).

(1 Samuel 27:8, 9) I David pujava amb els seus homes, i feien incursions contra els gueixurites i els guerizites i els amalequites, perquè aquells eren els habitants d'aquella terra des d'antic, que es troba anant vers Xur, fins a la terra d'Egipte. 9 I David devastava la terra, i no deixava vius ni home ni dona, i agafava ovelles i bous i ases i camells i vestits, i se'n tornava i venia a Aquix.

(1 Samuel 27:10-12) I Aquix deia: On heu fet incursions avui? I David responia: Al Nègueb de Judà, i al Nègueb de Jerahmeel, i al Nègueb dels quenites. 11 I David no deixava viu home ni dona que pogués venir a Gat, dient-se: No sigui que informin sobre nosaltres, dient: Així ha fet David. I aquest era el seu costum tot el temps que habità en el territori dels filisteus. 12 I Aquix es fiava de David, dient: S'ha fet completament odiós al seu poble, a Israel, i serà el meu servent per sempre.

***it*-2 368 § 6**
Mentida

La Bíblia condemna les mentides malicioses. Però això no vol dir que una persona estigui obligada a divulgar informació verídica a qui no tingui el dret de saber-la. Jesucrist va aconsellar: «No doneu les coses santes als gossos ni llanceu les vostres perles als porcs, perquè no les trepitgin i es girin contra vosaltres i us ataquin» (Mt 7:6). Per això, en certes ocasions Jesús no va donar tota la informació o la resposta directa a algunes preguntes, ja que això hagués provocat un dany innecessari (Mt 15:1-6; 21:23-27; Jn 7:3-10). Per la mateixa raó, Abraham, Isaac,

Rahab i Eliseu van donar informació errònia o van amagar alguns fets a aquells que no adoraven Jehovà (Gn 12:10-19; cap 20; 26:1-10; Js 2:1-6; Jm 2:25; 2Re 6:11-23).

(Proverbis 10:19) En les moltes paraules no hi manca la transgressió: però el qui refrena els seus llavis és assenyat.

(Proverbis 11:12) El qui menysprea el seu proïsme està mancat de seny: però l'home intel·ligent guarda silenci.

(Eclesiastès 3:7) Un temps d'esquinçar, i un temps de cosir. Un temps de callar, i un temps de parlar.

Perles espirituals

(1 Samuel 28:15) I Samuel digué a Saül: Per què em pertorbes fent-me pujar? I Saül digué: Estic molt afligit perquè els filisteus combaten contra mi, i Déu s'ha apartat de mi, i ja no em respon, ni per mitjà dels profetes ni per somnis; i jo t'he cridat perquè em facis saber el que he de fer.

***w10* 1/1 20 § 5, 6**
Poden els morts ajudar els vius?

La Bíblia diu que, quan una persona mor, «el seu esperit se'n va» i que «les seves intencions s'esvaeixen» (Salm 146:4). Tant Saül com Samuel sabien que Jehovà condemna posar-se en contacte amb mèdiums. De fet, el propi Saül havia pres la iniciativa per netejar el país de pràctiques espiritistes (Levític 19:31).

Suposant que el fidel profeta Samuel seguís viu en forma d'esperit, hauria desobeït la llei de Déu col·laborant amb un mèdium per comunicar-se amb Saül? A més, com que Jehovà havia rebutjat parlar amb Saül, podria un mèdium obligar el Déu Totpoderós a comunicar-se amb Saül a través de Samuel, que ja era mort? És clar que no! És evident que aquest «Samuel» no era el profeta de Déu que havia mort. En realitat era un dimoni que es va fer passar per Samuel.

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 27:1-12) I David digué dins del seu cor: Ara, qualsevol dia moriré en la mà de Saül; no puc fer res millor que fugir a la terra dels filisteus, així Saül desistirà de cercar-me encara per tot el territori d'Israel, i jo m'escaparé de la seva mà. **2** David, doncs, s'alçà i es traslladà, ell i sis-cents homes que eren amb ell, al territori d'Aquix, fill de Maoc, rei de Gat. **3** I David habità amb Aquix a Gat, ell i els seus homes, cadascú amb la seva família; David amb les seves dues mullers, Ahinóam de Jizreel, i Abigail de Carmel, muller de Nabal. **4** I van informar Saül que David havia fugit a Gat, i ja no el tornà a perseguir. **5** I David digué a Aquix: Si he trobat gràcia als teus ulls, et prego que em sigui donat un lloc en una de les ciutats del camp, i jo habitaré allà. ¿Per què hauria d'habitar el teu servent amb tu en la ciutat reial? **6** I Aquix li donà aquell dia Siclag. Per això Siclag ha estat dels reis de Judà fins al dia d'avui. **7** I el nombre dels dies que David habità a la terra dels filisteus fou d'un any i quatre mesos. **8** I David pujava amb els seus homes, i feien incursions contra els gueixurites i els guerizites i els amalequites, perquè aquells eren els habitants d'aquella terra des d'antic, que es troba anant vers Xur, fins a la terra d'Egipte. **9** I David devastava la terra, i no deixava vius ni home ni dona, i agafava ovelles i bous i ases i camells i vestits, i se'n tornava i venia a Aquix. **10** I Aquix deia: On heu fet incursions avui? I David responia: Al Nègueb de Judà, i al Nègueb de Jerahmeel, i al Nègueb dels quenites. **11** I David no deixava viu home ni dona que pogués venir a Gat, dient-se: No sigui que informin sobre nosaltres, dient: Així ha fet David. I aquest era el seu costum tot el temps que habità en el territori dels fi-

listeus. 12 I Aquix es fiava de David, dient: S'ha fet completament odiós al seu poble, a Israel, i serà el meu servent per sempre.

9-15 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | 1 SAMUEL 30, 31

«Recorre a Jehovà per trobar les forces»

(1 Samuel 30:1, 2) I s'esdevingué, en entrar David i els seus homes a Siclag el tercer dia, que els amalequites havien fet una incursió cap al Nègueb i vers Siclag, i havien desolat Siclag i l'havien cremat amb foc; 2 i havien pres captives les dones que hi havia: no havien matat ningú, ni petit ni gran, sinó que se'ls havien endut, i se n'havien anat pel seu camí.

(1 Samuel 30:3-5) I David vingué amb els seus homes a la ciutat i, heus aquí, havia estat cremada amb foc, i les seves mullers i els seus fills i les seves filles se'ls havien endut captius. 4 I David i el poble que era amb ell alçaren llur veu i van plorar, fins que no els restà força per plorar. 5 I les dues mullers de David havien estat fetes captives, Ahinóam de Jizreel i Abigail de Carmel, muller de Nabal.

***w06* 1/8 28 § 12**
Témer Jehovà et fa feliç!

12 El temor de Déu no només va impedir que David fes el que és incorrecte, sinó que també li va donar forces per actuar amb decisió i seny davant circumstàncies molt difícils. Durant un any i quatre mesos, David i els seus homes es van refugiar a Siclag, a la zona rural dels filisteus, per amagar-se de Saül (1 Samuel 27:5-7). En una ocasió, mentre David i els seus homes eren fora, uns saquejadors amalequites van incendiar la ciutat i es van endur les seves esposes, fills i ramats. Quan David i els seus homes van tornar i van veure el que havia passat, es van posar a plorar desconsoladament. Ara bé, el dolor es va convertir ràpidament en ressentiment, i els homes de David van dir d'apedregar-lo. Tot i que estava molt angoixat, David no va caure en la desesperació (Proverbis 24:10). Com que temia Jehovà, David va recórrer a ell. Jehovà li va donar forces i, gràcies a això, David i els seus homes van atrapar els amalequites i ho van recuperar tot (1 Samuel 30:1-20).

(1 Samuel 30:6) I David estava molt angoixat, perquè el poble havia parlat d'apedregar-lo, perquè l'ànima de tot el poble estava amargada, cadascú pels seus fills i per les seves filles; però David s'enfortí en Jahveh, el seu Déu.

Perles espirituals

(1 Samuel 30:23, 24) Però David digué: No feu així, germans meus, amb això que Jahveh ens ha donat; perquè ell ens ha guardat, i ha lliurat a la nostra mà els saquejadors que havien vingut contra nosaltres. 24 I qui us pot escoltar en això? Perquè la part del qui ha baixat a la batalla, serà igual que la part del qui ha restat amb el bagatge: es repartiran a parts iguals.

***w05* 15/3 24 § 8**
Punts destacats del Primer llibre de Samuel

30:23, 24. Aquesta decisió basada en Nombres 31:27 mostra que Jehovà aprecia molt aquells que fan tasques de suport dins la congregació. Per tant, tot el que fem, fem-ho «amb tota l'ànima, com si fos per a Jehovà, i no per als homes» (Colossencs 3:23).

Lectura de la Bíblia

(1 Samuel 30:1-10) I s'esdevingué, en entrar David i els seus homes a Siclag el tercer dia,

que els amalequites havien fet una incursió cap al Nègueb i vers Siclag, i havien desolat Siclag i l'havien cremat amb foc; 2 i havien pres captives les dones que hi havia: no havien matat ningú, ni petit ni gran, sinó que se'ls havien endut, i se n'havien anat pel seu camí. 3 I David vingué amb els seus homes a la ciutat i, heus aquí, havia estat cremada amb foc, i les seves mullers i els seus fills i les seves filles se'ls havien endut captius. 4 I David i el poble que era amb ell alçaren llur veu i van plorar, fins que no els restà força per plorar. 5 I les dues mullers de David havien estat fetes captives, Ahinóam de Jizreel i Abigail de Carmel, muller de Nabal. 6 I David estava molt angoixat, perquè el poble havia parlat d'apedregar-lo, perquè l'ànima de tot el poble estava amargada, cadascú pels seus fills i per les seves filles; però David s'enfortí en Jahveh, el seu Déu. 7 I David digué al sacerdot Abiatar, fill d'Ahimèlec: Porta'm, et prego, l'efod. I Abiatar portà l'efod a David. 8 I David consultà Jahveh, dient: ¿He de perseguir aquests saltejadors, els podré atrapar? I ell li digué: Persegueix-los, perquè certament els atraparàs i certament alliberaràs els captius. 9 I David marxà, ell i els sis-cents homes que eren amb ell, i arribaren al torrent de Bessor, on deixaren els que havien restat enrere. 10 I David els perseguí, ell amb quatre-cents homes, perquè dos-cents homes, que estaven massa esgotats per passar el torrent de Bessor, restaren allà.

16-22 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 1-3

«Què aprenem de "l'Arc"»?

(2 Samuel 1:17, 18) I David féu aquesta elegia sobre Saül, i sobre el seu fill Jonatan. 18 I manà que s'ensenyés als fills de Judà: és el cant de l'Arc; heus aquí, es troba escrit al llibre de Jaixar:

(2 Samuel 1:23, 24) Saül i Jonatan, estimats i plaents en llurs vides, tampoc no han estat separats en llur mort; més lleugers que les àguiles, més poderosos que els lleons. 24 Filles d'Israel ploreu per Saül, que us vestia d'escarlata amb robes luxoses, que posava ornaments d'or sobre la vostra vestimenta.

***w00* 15/6 13 § 9**

Respecta aquells que tenen autoritat sobre tu

9 Es va angoixar David quan el van tractar malament? David va exclamar a Jehovà: «Els cruels han cercat la meva ànima» (Salm 54:3). I li va obrir el seu cor a Jehovà dient: «Déu meu, allibera'm dels meus enemics [...]. Els poderosos s'apleguen contra mi, no pas per la meva transgressió ni pel meu pecat, Jahveh. Sense iniquitat en mi, corren i es preparen a l'atac. Desvetlla't per trobar-me, i mira» (Salm 59:1-4). T'has sentit mai així? T'ho ha fet passar malament algú amb autoritat sense que li hagis fet res dolent? David no va perdre el respecte a Saül. I quan aquest va morir, en comptes d'alegrar-se'n, va compondre una cançó de dol: «Saül i Jonatan, estimats i plaents en llurs vides [...]; més lleugers que les àguiles, més poderosos que els lleons. Filles d'Israel ploreu per Saül» (2 Samuel 1:23, 24). David va mostrar un gran respecte per Saül, l'ungit de Jehovà, tot i que aquest el va maltractar. Això ens ensenya com hem de tractar els germans que Jehovà ha nomenat.

(2 Samuel 1:25, 26) Com han caigut els poderosos enmig de la batalla! Jonatan, mort en els teus turons! 26 Estic afligit per tu, germà meu Jonatan, molt plaent eres per a mi; meravellós era el teu amor per mi, més que l'amor de les dones.

Perles espirituals

(2 Samuel 1:26) Estic afligit per tu, germà meu Jonatan, molt plaent eres per a mi; meravellós era el teu amor per mi, més que l'amor de les dones.

***it*-1 1122 § 2**
Germà

La paraula *germà* també es fa servir per designar aquells que estan units en una mateixa causa i tenen objectius i propòsits similars. Per exemple, el rei Hiram de Tir va dir que el rei Salomó era el seu germà. No només ho va dir perquè tenien la mateixa posició, sinó també perquè compartien interessos pel que fa al subministrament de fusta i altres materials per al temple (1Re 9:13; 5:1-12). Quan David va escriure: «Que bo i que plaent és que els germans visquin junts en unitat!», va donar a entendre que el parentesc de sang per si sol no pot aconseguir pau i unitat entre germans carnals (Sl 133:1). David es va adreçar a Jonatan com el seu germà per l'afecte i els interessos que tenien en comú, no pas pel vincle familiar (2Sa 1:26). També s'anomena *germans* a aquells que tenen tendències i qualitats similars, fins i tot quan aquestes no són bones (Pr 18:9).

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 3:1-16) I la guerra fou llarga entre la casa de Saül i la casa de David, però David s'anava enfortint, i la casa de Saül s'anava afeblint. **2** I a David li nasqueren fills a Hebron; i el seu primogènit fou Amnon, d'Ahinóam de Jizreel; **3** i el segon, Quilab, d'Abigail muller de Nabal de Carmel; i el tercer, Absalom, fill de Maacà, filla de Talmai, rei de Gueixur; **4** i el quart, Adonies, fill d'Haguit; i el cinquè, Xefatià, fill d'Abital; **5** i el sisè, Itream, fill d'Eglà, també muller de David. Aquests li nasqueren a David a Hebron. **6** I s'esdevingué, durant la guerra entre la casa de Saül i la casa de David, que Abner s'havia fet fort a la casa de Saül. **7** I Saül havia tingut una concubina que s'anomenava Rispà, filla d'Aià. I Ixbóixet digué a Abner: Per què has entrat a la concubina del meu pare? **8** I Abner s'indignà molt a causa de les paraules d'Ixbóixet, i digué: ¿Sóc jo un cap de gos que pertany a Judà? Avui jo he fet misericòrdia amb la casa de Saül, el teu pare, amb els seus germans i amb els seus amics, i no t'he lliurat a la mà de David; i ¿avui em retreus una ofensa referent a aquesta dona? **9** Així faci Déu a Abner, i així li afegeixi, si no faig amb David com Jahveh li ha jurat, és a dir: **10** de fer passar el regne de la casa de Saül, i d'establir el tron de David sobre Israel i sobre Judà, des de Dan fins a Beerxeba. **11** I ja no gosà respondre cap més paraula a Abner, perquè li tenia por. **12** I Abner envià missatgers, de part seva, a David, dient: De qui és la terra? Dient també: Fes un pacte amb mi i, heus aquí, la meva mà serà amb tu, per fer tornar a tu tot Israel. **13** I David digué: D'acord, faré un pacte amb tu; només et demano una cosa: No em vindràs a veure llevat que primer portis Mical, filla de Saül, quan em vinguis a veure. **14** I David envià missatgers a Ixbóixet, fill de Saül, dient: Dóna'm la meva muller Mical, amb la qual em vaig esposar a canvi de cent prepucis dels filisteus. **15** I Ixbóixet envià a prendre-la del seu marit, de Paltiel fill de Laix. **16** I el seu marit anà amb ella, seguint-la i plorant fins a Bahurim. I Abner li digué: Vés, torna-te'n. I se'n tornà.

VIDA CRISTIANA

«L'amor no s'alegra de la injustícia»

(Proverbis 17:5) El qui es burla del desvalgut ultratja el seu Creador: el qui s'alegra de la calamitat no serà tingut per innocent.

23-29 DE MAIG

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 4-6

«Continua tement Jehovà per no desagradar-li»

(2 Samuel 6:2, 3) I David s'alçà i marxà amb tot el poble que era amb ell, des de Baalé-Judà, per pujar d'allà l'arca de Déu, sobre la qual és invocat el Nom, el Nom de Jahveh dels exèrcits, que habita entre els querubins. 3 I posaren l'arca de Déu sobre un carro nou, i la pujaren de la casa d'Abinadab, que era a Guibà; i Uzà i Ahió, fills d'Abinadab menaven el carro nou.

***w05* 15/5 17 § 8**
Punts destacats del Segon llibre de Samuel

6:1-7. Encara que David tenia bones intencions, la seva decisió de transportar l'Arca amb un carro anava en contra del manament de Déu i va tenir males conseqüències (Èxode 25:13, 14; Nombres 4:15, 19; 7:7-9).[10] Uzà va agafar l'Arca, però això també mostra que tenir bones intencions no canvia el que Déu demana.

(2 Samuel 6:6) I arribaren a l'era de Nacon, i Uzà va estendre la mà vers l'arca de Déu, i la va agafar, perquè els bous l'havien decantat;

***w05* 1/2 27 § 20**
Jehovà sempre fa el que és correcte

20 Hem de tenir present que Uzà devia conèixer perfectament la Llei de Déu. L'Arca estava relacionada amb la presència de Jehovà, i la Llei especificava que només la podien tocar aquells que estaven autoritzats. De fet, advertia que desobeir aquest manament s'havia de pagar amb pena de mort (Nombres 4:18-20; 7:89). Per tant, transportar aquest cofre sagrat no era una tasca que es pogués prendre a la lleugera. Sembla que Uzà era levita (però no era sacerdot) i, per tant, devia estar familiaritzat amb la Llei. A més, anys enrere es va haver de dur l'Arca a casa del seu pare per protegir-la (1 Samuel 6:20-7:1). Va estar allà uns 70 anys fins que David va decidir traslladar-la. Per tant, Uzà devia conèixer des de ben petit les lleis relacionades amb l'Arca.

(2 Samuel 6:7) i la ira de Jahveh es va encendre contra Uzà, i Déu el colpí allà per la seva temeritat, i morí allà vora l'arca de Déu.

***w05* 1/2 27 § 21**
Jehovà sempre fa el que és correcte

21 Tal com s'ha dit abans, Jehovà pot llegir els cors. Si la Bíblia qualifica d'acte irreverent el que va fer Uzà, possiblement és perquè Jehovà va veure alguna motivació egoista que no s'especifica al relat. Pot ser que Uzà fos un home arrogant que tendia a passar per sobre dels límits establerts? (Proverbis 11:2.) Podria ser que se sentís important perquè transportava públicament l'Arca que la seva família havia guardat en privat? (Proverbis 8:13.) O potser li faltava fe i va pensar que la mà de Jehovà era massa curta per subjectar el cofre sagrat que simbolitzava la Seva presència? Sigui com sigui, podem estar segurs que Jehovà va fer el que és correcte. Segurament va veure alguna cosa en el cor d'Uzà que el va impulsar a executar el seu judici immediatament (Proverbis 21:2).

(Proverbis 3:7) No siguis savi als teus propis ulls: tem Jahveh, i aparta't del mal.

Perles espirituals

(2 Samuel 6:8, 9) I David s'enfadà perquè Déu obrí una bretxa sobre Uzà; i hom anomenà aquell lloc Peres-Uzà, fins al dia d'avui. 9 I David tingué por de Jahveh en aquell dia, i digué: ¿Com portaré amb mi l'arca de Jahveh?

w96 1/4 29 § 1

Llança sempre la teva càrrega sobre Jehovà

Com que David era el rei, tenia part de responsabilitat pel que havia passat. La seva manera de reaccionar ens ensenya que fins i tot aquells que tenen una bona relació amb Jehovà de vegades actuen malament davant situacions difícils. Primer David es va enfadar, i després va tenir por (2 Samuel 6:8, 9). En aquella ocasió, es va posar a prova la seva confiança en Jehovà. Però sembla que no va llançar la seva càrrega sobre Jehovà, ja que no va seguir els seus manaments. Ens ha passat mai això? Hem culpat Jehovà alguna vegada dels problemes que hem tingut per no haver fet cas de les seves instruccions? (Proverbis 19:3.)

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 4:1-12) I el fill de Saül escoltà que Abner havia mort a Hebron, i les seves mans s'afebliren, i tot Israel restà esglaiat. 2 I el fill de Saül tenia dos homes, caps de les tropes, el nom del primer era Baanà, i el nom del segon Recab, fills de Rimmon de Beerot, dels fills de Benjamí –perquè també Beerot era comptada de Benjamí, 3 perquè els beerotites havien fugit a Guitaim, i encara resideixen allà fins al dia d'avui. 4 I Jonatan, fill de Saül, tenia un fill esguerrat dels peus; era un nen de cinc anys quan, de Jizreel, arribà la noticia de la mort de Saül i Jonatan, i la seva dida l'aixecà i fugí, i s'esdevingué, en afanyar-se a fugir, que el nen caigué, i restà coix; i el seu nom era Mefibóixet. 5 I els fills de Rimmon de Beerot, Recab i Baanà, marxaren i arribaren a la calor del dia a la casa d'Ixbóixet, que jeia al seu dormitori fent la migdiada. 6 I ells entraren dins de la casa, com per endur-se el blat, i el colpiren a la cinquena costella. I Recà i el seu germà Baanà fugiren. 7 I entraren a la casa, i ell era ajagut al seu llit al seu dormitori, i el colpiren i el mataren, i li tallaren el cap i agafaren el seu cap, i caminaren tota la nit pel camí de l'Arabà, 8 i portaren el cap d'Ixbóixet a David, a Hebron, i digueren al rei: Vet aquí el cap d'Ixbóixet, fill de Saül, el teu enemic, que cercava la teva vida; i Jahveh avui ha donat al meu senyor, el rei, venjança contra Saül i la seva descendència. 9 I David va respondre a Recà i al seu germà Baanà, fills de Rimmon de Beerot, i els digué: Viu Jahveh, que ha redimit la meva ànima de tota adversitat, 10 si quan un em va informar, dient: Heus aquí, Saül és mort –pensant-se que em portava bones noves–, el vaig agafar i el vaig matar a Siclag, com a retribució per les noves: 11 molt més quan uns homes malvats han matat un home just en la seva pròpia casa, al seu llit. Ara, doncs, ¿no reclamaré la seva sang de la vostra mà, i us exterminaré de la terra? 12 I David manà als seus servents que els matessin; i els tallaren les mans i els peus, i els penjaren sobre la bassa, a Hebron. I agafaren el cap d'Ixbóixet, i el sepultaren al sepulcre d'Abner, a Hebron.

VIDA CRISTIANA

«Estàs preparat per afrontar disturbis civils?»

(Proverbis 12:5) Els pensaments dels justos són rectes: els consells dels malvats, engany.

(Isaïes 32:2) I cadascú serà com un recer contra el vent, i com un refugi contra la tempesta; com braçals d'aigua en un lloc sec, com ombra d'una roca en una terra àrida.

30 DE MAIG A 5 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 7, 8

«Jehovà fa un pacte amb David»

(2 Samuel 7:11, 12) I d'ençà del dia que vaig establir jutges sobre el meu poble Israel. I et

donaré descans de tots els teus enemics: i Jahveh et declara que ell, Jahveh, et farà una casa. 12 Quan els teus dies siguin complerts, i t'adormis amb els teus pares, llavors jo aixecaré la teva llavor després de tu, que sortirà de les teves entranyes, i establiré el seu regne;

***w10* 1/4 20 § 3**
El teu regne serà ferm

El desig sincer de David va commoure Jehovà. Com a resposta a la devoció de David i en harmonia amb les profecies, Déu va fer un pacte amb David. Li va garantir que del seu llinatge sortiria un rei que governaria per sempre. Natan va transmetre a David aquesta solemne promesa de Déu: «La teva casa i el teu regne seran establerts per sempre davant teu: el teu tron serà afermat per sempre» (versicle 16). Qui és l'Hereu permanent d'aquest pacte, és a dir, aquell que governarà per sempre? (Salm 89:20, 29, 34-36.)

(2 Samuel 7:13, 14) Ell construirà una casa al meu Nom, i establiré el tron del seu regne per sempre. 14 Jo seré un pare per a ell, i ell serà un fill per a mi. Si comet iniquitat, jo el reprendré amb una vara d'homes, i amb els assots dels fills d'Adam;

***w10* 1/4 20 § 4**
El teu regne serà ferm

Jesús de Natzaret era descendent de David. Un àngel va anunciar el naixement de Jesús i va dir: «Jehovà Déu li donarà el tron de David, el seu pare, i regnarà per sempre sobre la casa de Jacob, i el seu Regne no tindrà fi» (Lluc 1:32, 33). Per tant, el pacte que Jehovà va fer amb David es compleix en Jesús. I és per això que Jesús no governa perquè l'hagin escollit humans, sinó gràcies a la promesa solemne de Déu, que li dona dret a governar per sempre. Tinguem en compte que Déu sempre compleix les seves promeses (Isaïes 55:10, 11).

(2 Samuel 7:15, 16) i no apartaré d'ell la meva misericòrdia, com la vaig apartar de Saül, que vaig apartar de davant teu. 16 I la teva casa i el teu regne seran establerts per sempre davant teu: el teu tron serà afermat per sempre.

(Salm 89:35-37) Una vegada he jurat per la meva santedat, que no mentiré a David. 36 El seu llinatge serà per sempre, i el seu tron com el sol davant meu; 37 com la lluna serà establert per sempre, i com un testimoni ferm en l'univers. Selah.

Perles espirituals

(2 Samuel 8:2) I colpí Moab, i els mesurà amb un cordill fent-los jeure a terra; i mesurà dos cordills per fer-los morir, i tot un cordill per deixar-los viure. I els moabites foren servents de David, i li portaven un tribut.

***it*-2 1168 § 1**
Últims dies

La profecia de Balaam. Abans que els israelites entressin a la Terra Promesa, Balaam va dir al rei moabita Balac: «Vine, t'anunciaré el que aquest poble [Israel] farà al teu poble al final dels dies. [...] Un estel sortirà de Jacob, i un ceptre s'alçarà d'Israel, i esclafarà el flanc de Moab, i destruirà tots els fills de Set» (Nm 24:14-17). En el compliment inicial d'aquesta profecia, aquest «estel» va ser el rei David, que va subjugar els moabites (2Sa 8:2). Per això, en el compliment inicial d'aquesta profecia, el «final dels dies» va començar quan David va ser rei. Com que David va prefigurar el Rei Messiànic, Jesús, la profecia també aplicaria a Jesús en el moment en què ell subjugués els seus enemics (Sl 2:8, 9; Is 9:7).

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 7:1-17) I s'esdevingué, quan el rei habità a casa seva, i Jahveh li havia donat descans de tots els seus enemics de l'entorn, 2 que el rei digué al profeta Natan: Fixa't, jo habito en una casa de cedres, però l'arca de Déu habita entre cortines. 3 I Natan digué al rei: Vés, fes tot el que tinguis en el teu cor, perquè Jahveh és amb tu. 4 I s'esdevingué aquella nit que la paraula de Jahveh vingué a Natan, dient: 5 Vés, i diràs al meu servent David: Així diu Jahveh: ¿M'has de construir tu una casa perquè jo hi habiti? 6 Mai no he habitat en una casa des del dia que vaig fer pujar els fills d'Israel d'Egipte fins avui, sinó que he anat pertot arreu en una tenda, i en un tabernacle. 7 On sigui que he caminat entre tots els fills d'Israel, ¿he parlat una paraula a alguna de les tribus d'Israel, a la qual vaig manar d'alimentar el meu poble Israel, dient: Per què no m'heu construït una casa de cedres? 8 Ara, doncs, diràs així al meu servent David: Així diu Jahveh dels exèrcits: Jo t'he pres dels pasturatges, de rere del ramat, per ser príncep sobre el meu poble, sobre Israel; 9 i he estat amb tu pertot arreu on has caminat, i he derrotat tots els teus enemics de davant teu, i t'he fet un gran nom, com el nom dels grans que hi ha a la terra. 10 I he establert un lloc per al meu poble, per a Israel, i l'he plantat, i habitarà en el seu lloc; i mai no serà somogut, i els fills de perversitat no el consumiran més com al principi, 11 i d'ençà del dia que vaig establir jutges sobre el meu poble Israel. I et donaré descans de tots els teus enemics: i Jahveh et declara que ell, Jahveh, et farà una casa. 12 Quan els teus dies siguin complerts, i t'adormis amb els teus pares, llavors jo aixecaré la teva llavor després de tu, que sortirà de les teves entranyes, i establiré el seu regne; 13 ell construirà una casa al meu Nom, i establiré el tron del seu regne per sempre. 14 Jo seré un pare per a ell, i ell serà un fill per a mi. Si comet iniquitat, jo el reprendré amb una vara d'homes, i amb els assots dels fills d'Adam; 15 i no apartaré d'ell la meva misericòrdia, com la vaig apartar de Saül, que vaig apartar de davant teu. 16 I la teva casa i el teu regne seran establerts per sempre davant teu: el teu tron serà afermat per sempre. 17 Segons totes aquestes paraules, i segons tota aquesta visió, així parlà Natan a David.

6-12 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 9, 10

«David va mostrar amor lleial»

(2 Samuel 9:1) I David digué: ¿Hi ha encara algun supervivent de la casa de Saül, a qui jo pugui fer misericòrdia a causa de Jonatan?

(1 Samuel 20:15) Sinó que mai no retiraràs la teva misericòrdia de la meva casa, tampoc quan Jahveh elimini un a un els enemics de David de la faç de la terra.

(1 Samuel 20:42) I Jonatan digué a David: Vés en pau, d'acord amb el que hem jurat tots dos, en el Nom de Jahveh, dient: Jahveh n'és testimoni entre jo i tu, i entre la meva descendència i la teva descendència per sempre. I David s'aixecà i se n'anà. I Jonatan va entrar a la ciutat.

(2 Samuel 9:5-7) I el rei David l'envià a cercar a casa de Maquir, fill d'Ammiel, de Lodebar. 6 I Mefibóixet, fill de Jonatan, fill de Saül, vingué a David, i caigué sobre el seu rostre, i féu reverència. I David digué: Mefibóixet. I ell respongué: Heus aquí el teu servidor. 7 I David li digué: No tinguis por, perquè jo certament faré amb tu misericòrdia a causa del teu pare Jonatan, i et tornaré

totes les terres de Saül, el teu pare, i tu menjaràs pa a la meva taula perpètuament.

***w05* 15/5 17 § 12**
Punts destacats del Segon llibre de Samuel

9:1, 6, 7. David va complir la seva promesa. Nosaltres també ens hem d'esforçar per ser persones de paraula.

(2 Samuel 9:9, 10) I el rei cridà Sibà, servent de Saül, i li digué: Tot el que era de Saül i de tota la seva casa, ho dono al fill del teu senyor. [10] I tu li conrearàs la terra, tu i els teus fills i els teus servents, i en recolliràs els fruits, i hi haurà pa per al fill del teu senyor, i en menjarà; i Mefibóixet, fill del teu senyor, menjarà pa a la meva taula perpètuament. I Sibà tenia quinze fills, i vint servents.

***w02* 15/2 14 § 10**
Suporten una espina en la carn

[10] Uns anys més tard, David va mostrar amor lleial a Mefibóixet perquè estimava molt Jonatan. David li va entregar totes les propietats que eren de Saül i va nomenar Sibà, l'ajudant de Saül, perquè s'encarregués d'aquestes terres. David també va prometre a Mefibóixet que menjaria pa a la seva taula per sempre (2 Samuel 9:6-10). Sens dubte, l'amor lleial de David va consolar Mefibóixet i el va ajudar a mitigar el dolor que li provocava la seva discapacitat. Quin bon exemple! Nosaltres també hem de mostrar bondat a aquells que tenen una espina en la carn.

(Salm 41:1, 2) Feliç el qui es preocupa pel pobre: Jahveh el deslliurarà el dia dolent. [2] Jahveh el protegirà i el farà viure, serà feliç a la terra. I tu no el lliuraràs al desig dels seus enemics.

(Proverbis 19:17) El qui té misericòrdia del pobre fa un préstec a Jahveh: i Ell li recompensarà la seva obra.

Perles espirituals

(2 Samuel 10:4, 5) I Hanun agafà els servents de David, i els afaità la meitat de llurs barbes, i tallà els seus mantells per la meitat, fins a les natges, i els féu marxar. [5] I n'assabentaren David, i envià a trobar-los, perquè els homes estaven molt avergonyits. I el rei digué: Estigueu-vos a Jericó fins que us hagi crescut la barba, i llavors tornareu.

***it*-1 284**
Barba

Antigament, molts pobles d'Orient, inclosos els israelites, veien la barba com un senyal de dignitat masculina. La llei que Déu va donar als israelites prohibia afaitar-se el cabell dels costats del cap, és a dir, el cabell entre l'orella i els ulls, així com tallar-se els extrems de la barba (Lv 19:27; 21:5). Aquesta prohibició es va fer per evitar aquesta pràctica religiosa comuna entre algunes nacions paganes.

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 9:1-13) I David digué: ¿Hi ha encara algun supervivent de la casa de Saül, a qui jo pugui fer misericòrdia a causa de Jonatan? [2] I hi havia un servent de la casa de Saül que s'anomenava Sibà, i el convocaren davant David; i el rei li digué: Ets tu Sibà? I digué: Servidor teu. [3] I el rei digué: ¿No resta algú de la casa de Saül, a qui pugui mostrar misericòrdia de Déu? I Sibà digué al rei: Encara li resta un fill a Jonatan, esguerrat dels peus. [4] I el rei li digué: On és ell? I Sibà digué al rei: Heus aquí, ell és a casa de Maquir, fill d'Ammiel, a Lodebar. [5] I el rei David l'envià a cercar a casa de Maquir, fill d'Ammiel, de Lodebar. [6] I Mefibóixet, fill de Jonatan, fill de Saül, vingué a David, i caigué sobre el seu rostre, i féu reverència. I David digué: Mefibóixet. I ell respongué: Heus aquí el teu servidor. [7] I David li digué: No tinguis por, perquè jo

certament faré amb tu misericòrdia a causa del teu pare Jonatan, i et tornaré totes les terres de Saül, el teu pare, i tu menjaràs pa a la meva taula perpètuament. 8 I ell s'inclinà, i digué: ¿Qui és el teu servent perquè tu et fixis en un gos mort com jo? 9 I el rei cridà Sibà, servent de Saül, i li digué: Tot el que era de Saül i de tota la seva casa, ho dono al fill del teu senyor. 10 I tu li conrearàs la terra, tu i els teus fills i els teus servents, i en recolliràs els fruits, i hi haurà pa per al fill del teu senyor, i en menjarà; i Mefibóixet, fill del teu senyor, menjarà pa a la meva taula perpètuament. I Sibà tenia quinze fills, i vint servents. 11 I Sibà digué al rei: Segons tot el que el meu senyor el rei ha manat al seu servent, així ho farà el teu servent. I el rei digué: I Mefibóixet menjarà a la meva taula com un dels fills del rei. 12 I Mefibóixet tenia un fill petit que s'anomenava Micà; i tots els qui habitaven a la casa de Sibà eren servents de Mefibóixet. 13 I Mefibóixet habitava a Jerusalem, perquè menjava a la taula del rei sempre, i ell era coix de tots dos peus.

13-19 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 11, 12

«No permetis que els mals desitjos et controlin»

(2 Samuel 11:2-4) I s'esdevingué, al vespre, que David s'aixecà del seu llit, i passejant pel terrat de la casa reial, veié des del terrat una dona que es banyava, i la dona era molt bonica de veure. 3 I David envià i inquirí sobre aquella dona, i li digueren: ¿No és aquesta Betsabé, filla d'Eliam, muller d'Uries, l'hittita? 4 I David envià missatgers, i la prengué; i ella vingué a ell, i ell jagué amb ella; i ella es purificà de la seva impuresa, i se'n tornà a casa seva.

(2 Samuel 11:5) I la dona va concebre, i ho féu saber a David, i digué: He concebut.

(2 Samuel 11:14, 15) I s'esdevingué al matí, que David va escriure un comunicat per a Joab, i l'envià per mitjà d'Uries. 15 I escriví en el comunicat, dient: Poseu Uries en la primera línia de batalla, al lloc més perillós, i retireu-vos de darrere d'ell, a fi que sigui ferit i mori.

(2 Samuel 12:9-12) ¿Per què has menyspreat la paraula de Jahveh, fent allò que és dolent als seus ulls? Vas colpir Uries, l'hittita, amb l'espasa, i vas prendre la seva muller per ser muller per a tu, i a ell el vas matar amb l'espasa dels fills d'Ammon. 10 Ara, doncs, l'espasa no s'apartarà mai més de casa teva, perquè m'has menyspreat i has pres la muller d'Uries, l'hittita, per fer-ne la teva muller. 11 Així diu Jahveh: Heus aquí, aixeco el mal contra tu provenint de la teva pròpia casa, i prendré les teves mullers davant dels teus ulls i les donaré al teu veí, i ell jaurà amb les teves mullers a plena llum del sol; 12 perquè tu ho has fet en secret, però jo faré això a l'enfront de tot Israel, i a l'enfront del sol.

Perles espirituals

(2 Samuel 12:13) I David digué a Natan: He pecat contra Jahveh. I Natan digué a David: També Jahveh ha traspassat el teu pecat, no moriràs.

***it*-1 639 § 3**
David

Ara bé, Jehovà ho va veure tot i va destapar el pecat de David. Si Jehovà hagués permès que uns jutges humans s'encarreguessin del cas aplicant la Llei mosaica, tant David com Betsabé haurien sigut executats. I evidentment, el fill que naixeria de l'adulteri que havien comès també hauria mort amb la seva mare (Dt 5:18; 22:22). Però Jehovà va tractar aquest cas personalment i va mostrar

misericòrdia a David per diverses raons: a causa del pacte del Regne (2Sa 7:11-16), perquè David també havia mostrat misericòrdia (1Sa 24:4-7; compara-ho amb Jm 2:13) i perquè Déu va veure que s'havien penedit (Sl 51:1-4). Però no es van salvar del càstig. Mitjançant el profeta Natan, Jehovà va predir que David patiria desgràcies que sortirien de la seva pròpia casa (2Sa 12:1-12).

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 11:1-15) I s'esdevingué al cap d'un any, al temps que els reis surten a la guerra, que David envià Joab i els seus servents amb ell, i tot Israel, i ells devastaren els fills d'Ammon, i posaren setge a Rabà. Però David s'estigué a Jerusalem. 2 I s'esdevingué, al vespre, que David s'aixecà del seu llit, i passejant pel terrat de la casa reial, veié des del terrat una dona que es banyava, i la dona era molt bonica de veure. 3 I David envià i inquirí sobre aquella dona, i li digueren: ¿No és aquesta Betsabé, filla d'Eliam, muller d'Uries, l'hittita? 4 I David envià missatgers, i la prengué; i ella vingué a ell, i ell jagué amb ella; i ella es purificà de la seva impuresa, i se'n tornà a casa seva. 5 I la dona va concebre, i ho féu saber a David, i digué: He concebut. 6 I David envià a dir a Joab: Envia'm Uries, l'hittita. I Joab envià Uries a David. 7 I Uries vingué a ell, i David li demanà si Joab estava bé, i si el poble estava bé, i si la guerra anava bé. 8 I David digué a Uries: Baixa a casa teva i renta't els peus. I Uries sortí de la casa del rei, i després li dugueren un regal de part del rei. 9 Però Uries jagué a l'entrada de la casa del rei amb tots els servents del seu senyor, i no baixà a casa seva. 10 I n'informaren David, dient: Uries no ha baixat a casa seva. I David digué a Uries: ¿No has vingut del viatge? Per què no has baixat a casa teva? 11 I Uries digué a David: L'arca, i Israel i Judà viuen en tendes, i el meu senyor Joab i els servents del meu senyor acampen al ras, ¿i jo me n'aniré a casa a menjar i beure, i a jeure amb la meva muller? Per vida teva i per vida de la teva ànima que no faré pas això. 12 I David digué a Uries: Resta aquí també avui, i demà t'acomiadaré. I Uries va romandre a Jerusalem aquell dia, i l'endemà. 13 I David el cridà, i menjà i begué davant d'ell, i el va embriagar; i al vespre sortí per jeure al seu llit amb els servents del seu senyor, però no baixà a casa seva. 14 I s'esdevingué al matí, que David va escriure un comunicat per a Joab, i l'envià per mitjà d'Uries. 15 I escriví en el comunicat, dient: Poseu Uries en la primera línia de batalla, al lloc més perillós, i retireu-vos de darrere d'ell, a fi que sigui ferit i mori.

VIDA CRISTIANA

«Mantingues els teus desitjos sota control»

(Èxode 23:2) No aniràs darrere la multitud per fer mal, i no testificaràs en un procés posant-te de part de la majoria per pervertir la justícia.

(Salm 145:16) Tu obres la teva mà, i satisfàs el desig de tota cosa vivent.

20-26 DE JUNY

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 13, 14

«L'egoisme d'Amnon va portar conseqüències tràgiques»

(2 Samuel 13:1, 2) I s'esdevingué després d'això, que Absalom, fill de David, tenia una germana bonica anomenada Tamar, i, Amnon, fill de David, se n'havia enamorat. 2 I Amnon s'angoixava fins a caure malalt a causa de Tamar, la seva germana, perquè ella era verge, i li semblava impossible als ulls d'Amnon de poder fer-li res.

***it*-1 34**
Absalom

Assassinat d'Amnon. Absalom tenia una germana molt bonica, Tamar. I el seu germanastre gran, Amnon, va començar a sentir un amor obsessiu per ella degut a la seva bellesa. Amnon va fingir que estava malalt i va fer que enviessin Tamar a la seva habitació perquè cuinés per a ell, i llavors la va violar. Aleshores l'amor eròtic d'Amnon es va convertir en odi i menyspreu, i la va fer fora de casa. Tamar es va esquinçar la túnica que la distingia com a filla verge del rei i es va posar cendra al cap. Quan Absalom la va trobar, de seguida es va adonar del que havia passat i va sospitar d'Amnon. Això dona a entendre que ell ja sabia que el seu germanastre la desitjava apassionadament. Però Absalom va dir a la seva germana que no fes cap acusació, i se la va emportar a casa perquè visqués allà (2Sa 13:1-20).

(2 Samuel 13:10-15) I Amnon digué a Tamar: Porta el menjar a la cambra interior, i menjaré de la teva mà. I Tamar agafà els panets que havia fet, i els dugué al seu germà Amnon, a la cambra interior. **11** I els atansà a ell perquè en mengés, i ell la va agafar, i li digué: Vine, jeu amb mi, germana meva. **12** I ella li digué: No, germà meu, no em forcis, perquè això no es fa a Israel. No facis aquesta infàmia. **13** I jo, ¿on aniria amb la meva vergonya? I tu series tingut com un dels infames a Israel. Ara doncs, parla, et prego, al rei, perquè no em refusarà pas a tu. **14** Però ell no volgué escoltar la veu d'ella, i com era més fort que ella, la forçà i jagué amb ella. **15** I Amnon la va odiar amb un odi tan gran, que l'odi amb què la va odiar fou més gran que l'amor amb què l'havia estimat. I Amnon li digué: Aixeca't, vés-te'n.

(2 Samuel 13:28, 29) I Absalom havia manat als seus servents, dient: Observeu, us prego, quan el cor d'Amnon estigui alegre pel vi, i jo us digui: Colpiu Amnon; llavors el mateu. No tingueu por. ¿No sóc jo qui us ho he manat? Sigueu forts i tingueu valor. **29** I els servents d'Absalom feren a Amnon com Absalom havia manat. I tots els fills del rei s'aixecaren i muntaren cadascú la seva mula, i fugiren.

***it*-1 34**
Absalom

Dos anys més tard, Absalom va organitzar una festa a Baal-Hassor, a uns 22 km al nord-nord-est de Jerusalem, just en l'època d'esquilar les ovelles, una ocasió festiva. I hi va convidar David i els seus fills. Quan David va dir que no hi aniria, Absalom el va pressionar perquè enviés Amnon, el fill primogènit, en lloc seu (Pr 10:18). Durant la festa, quan Amnon estava «alegre pel vi», Absalom va manar als seus servents que el matessin. Aleshores tots els altres fills de David van tornar a Jerusalem, i Absalom se'n va anar a l'exili al regne de Guesur, a l'est del mar de Galilea, on hi havia el seu avi siri (2Sa 13:23-38). «L'espasa» que el profeta Natan havia predit ja havia entrat a la «casa» de David, i allà s'hi quedaria la resta de la seva vida (2Sa 12:10).

Perles espirituals

(2 Samuel 14:25, 26) I no hi havia cap home tan ben plantat com Absalom a Israel, molt admirat: des de la planta del peu fins a la coroneta, no hi havia cap defecte en ell. **26** I quan es tallava els cabells del cap –i era al final de l'any que es tallava els cabells, perquè li pesaven, i se'ls tallava–, la cabellera del seu cap pesava dos-cents xèquels segons el pes reial.

***g04* 22/12 8, 9**
La bellesa més important

En canvi, vegem l'exemple d'Absalom, un

dels fills de David. Absalom es va convertir en un home menyspreable tot i la seva envejable aparença. La Bíblia diu que «no hi havia cap home tan ben plantat com Absalom a Israel, molt admirat: des de la planta del peu fins a la coroneta, no hi havia cap defecte en ell» (2 Samuel 14:25). Ara bé, la seva ambició el va impulsar a rebel·lar-se contra el seu propi pare i a usurpar-li el tron. Fins i tot va violar les concubines del seu pare. Com a resultat, va provocar la ira divina i va patir una mort dolorosa (2 Samuel 15:10-14; 16:13-22; 17:14; 18:9, 15).

Et sents atret per Absalom? És evident que no! Al cap i a la fi era una persona repulsiva. La seva impressionat bellesa física no compensava la seva arrogància i deslleialtat, ni va evitar el seu final tràgic. D'altra banda, molts personatges bíblics eren savis i tenien una personalitat atraient, però no es diu res de la seva aparença física. És evident que el més important és la bellesa interior.

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 14:8-20) I el rei digué a la dona: Vés-te'n a casa teva, i jo donaré ordres pel que fa al teu cas. 9 I la dona de Tecoa digué al rei: Senyor meu, oh rei, la iniquitat sigui sobre meu i sobre la casa del meu pare: i que el rei i el seu tron siguin innocents. 10 I el rei digué: Si algú t'amenaça, porta-me'l, i ja no et molestarà més. 11 I ella digué: Et prego, oh rei, que et recordis de Jahveh, el teu Déu, a fi que el venjador de la sang no augmenti més la desgràcia, i que ells no destrueixin el meu fill. I ell digué: Viu Jahveh, que no caurà a terra ni un sol cabell del teu fill. 12 I la dona digué: Permet que la teva serventa digui una paraula al meu senyor el rei. I respongué: Parla. 13 I la dona digué: ¿Per què, doncs, has pensat una cosa com aquesta contra el poble de Déu? Quan el rei diu això, és com si es fes culpable, perquè el rei no deixa tornar el seu desterrat. 14 Perquè certament morirem, i serem com aigua que s'aboca al terra, que no es pot recollir; i Déu no fa accepció de persones, tanmateix, idea mitjans a fi que el seu desterrat no sigui expulsat de la seva presència. 15 I si he vingut ara a dir això al rei, el meu senyor, és perquè el poble m'ha fet por; i la teva serventa digué: Parlaré, ara, al rei; podria ser que el rei complís la petició de la seva serventa, 16 perquè el rei accedirà a alliberar la seva serventa de la mà del qui cerca de destruir-me, desterrant-nos a mi i el meu fill de l'heretat de Déu. 17 I la teva serventa s'ha dit: Que la paraula del meu senyor, el rei, sigui tranquil·litzadora; perquè el meu senyor el rei és com un àngel de Déu, per comprendre el bé i el mal. Que Jahveh, el teu Déu, sigui amb tu. 18 I el rei va respondre, i digué a la dona: Et prego que no m'amaguis res del que jo et preguntaré. I la dona digué: Que el meu senyor el rei parli ara. 19 I el rei digué: ¿Hi ha la mà de Joab amb tu en tot això? I la dona va respondre, i digué: Viu la teva ànima, senyor meu, oh rei, ningú pot desviar-se ni a dreta ni a esquerra de tot el que el meu senyor el rei ha parlat. Efectivament, el teu servent Joab m'ho ha manat, i ell ha posat totes aquestes paraules en la boca de la teva serventa. 20 El teu servent, Joab, ha fet això a fi de canviar l'aparença de l'assumpte, però el meu senyor és savi amb la saviesa d'un àngel de Déu, per adonar-se de tot el que passa a la terra.

VIDA CRISTIANA

«Utilitza el *Gaudeix de la vida per sempre!* per ajudar les persones a tenir fe en Jehovà i Jesús»

(Isaïes 41:10) No tinguis por, perquè jo sóc amb tu. No et desficiïs, perquè jo sóc el teu Déu, jo t'enforteixo: sí, jo t'ajudaré; sí, jo et sostindré amb la mà dreta de la meva justícia.

(Isaïes 41:13) Perquè jo sóc Jahveh, el teu Déu, que enforteixo la teva mà dreta, el qui et diu: No tinguis por, jo t'ajudo.

27 DE JUNY A 3 DE JULIOL

TRESORS DE LA BÍBLIA | 2 SAMUEL 15-17

«L'orgull va portar Absalom a rebel·lar-se»

(2 Samuel 15:1) I després d'això, s'esdevingué que Absalom es procurà un carro amb cavalls, i cinquanta homes corrien al seu davant.

***it*-2 693**
Precursor

A l'Orient hi havia el costum de posar corredors davant del carro reial per preparar i anunciar l'arribada del rei i per servir-lo (1Sa 8:11). Absalom i Adonies van posar 50 corredors davant dels seus carros personals per imitar aquesta dignitat reial, per afegir prestigi a la seva rebel·lió i per donar a entendre que aquesta rebel·lió estava autoritzada (2Sa 15:1; 1Re 1:5; consulta *it*-1-S CORREDORES).

(2 Samuel 15:2-6) I Absalom es llevava aviat, i es posava dret a la vora del camí del portal; i succeïa que tothom que tenia un plet i venia al rei per al judici, que Absalom el cridava, i li deia: De quina ciutat ets tu? I ell deia: El teu servent és de tal tribu d'Israel. 3 I Absalom li deia: Mira, els teus plets són bons i justos, però no hi ha ningú que t'escolti de part del rei. 4 I Absalom deia: Ah si em fessin jutge del país perquè tothom que tingui un plet o un judici vingués a mi, llavors jo li faria justícia! 5 I s'esdevenia, quan algú s'atansava per inclinar-se davant d'ell, que estenia la seva mà, i l'agafava, i el besava. 6 I Absalom feia d'aquesta manera amb tots els d'Israel que venien al rei per algun judici; i Absalom robava el cor dels homes d'Israel.

(2 Samuel 15:10-12) I Absalom envià espies per totes les tribus d'Israel, dient: Quan escolteu el so del corn, llavors direu: Absalom regna a Hebron. 11 I amb Absalom hi anaren convidats dos-cents homes de Jerusalem, i ells hi anaren en la seva innocència, sense saber-ne res. 12 I Absalom envià a buscar Ahitófel, el guilonita, conseller de David, de la seva ciutat de Guiló, mentre oferia sacrificis. I la conspiració esdevenia forta, i augmentava la gent que anava amb Absalom.

***it*-1 1113 § 2**
Hebron

Uns anys més tard, Absalom, el fill de David va tornar a Hebron i allà va iniciar la seva rebel·lió fallida per usurpar el tron del seu pare (2Sa 15:7-10). És possible que escollís Hebron perquè era una ciutat històricament important, ja que havia sigut l'antiga capital de Judà, i perquè era la seva ciutat natal. Més tard el net de David, el rei Roboam, va reconstruir Hebron (2Cr 11:5-10). Després que els babilonis desolessin Judà i que els jueus tornessin de l'exili, alguns jueus repatriats es van establir a Hebron (Quiriat-Arbà) (Ne 11:25).

Perles espirituals

(2 Samuel 16:4) I el rei digué a Sibà: Heus aquí, tot el que té Mefibóixet és teu. I Sibà digué: Em prosterno davant teu. Que trobi gràcia als teus ulls, senyor meu, oh rei.

Lectura de la Bíblia

(2 Samuel 17:17-29) I Jehonatan i Ahimaas eren a Enroguel, perquè ells no podien deixar-se veure entrant a la ciutat; i la serventa hi anà i els informà, i ells anaren a informar-ne el rei David. 18 Però un jove

els veié, i informà Absalom; llavors ells dos marxaren de pressa, i arribaren a la casa d'un home de Bahurim, que tenia un pou al seu pati, i baixaren allà. 19 I la dona agafà el cobertor, i el va estendre sobre la boca del pou, i escampà a sobre el gra trillat, de manera que no es notava res. 20 I els servents d'Absalom arribaren a la casa de la dona, i digueren: On són Ahimaas i Jehonatan? I la dona els digué: Van passar cap al corrent d'aigua. I ells els cercaren però no els trobaren, i tornaren a Jerusalem. 21 I s'esdevingué, després que ells se n'hagueren anat, que sortiren del pou, i se'n van anar, i van informar el rei David; i digueren a David: Alça't, i passa de pressa les aigües, perquè Ahitófel ha aconsellat així contra vosaltres. 22 I David s'aixecà, i tot el poble que era amb ell, i passaren el Jordà; abans del matí no restava ningú que no hagués passat el Jordà. 23 I Ahitófel, quan veié que no havia estat seguit el seu consell, albardà l'ase, i s'aixecà i marxà a casa seva, a la seva ciutat, i donà disposicions sobre la seva casa, i es penjà i morí; i fou enterrat a la sepultura del seu pare. 24 I David arribà a Mahanaim, i Absalom passà el Jordà, ell i tots els homes d'Israel amb ell. 25 I Absalom havia posat Amassà sobre l'exèrcit en lloc de Joab, i Amassà era fill d'un home que es deia Itrà, l'israelita que havia entrat a Abigal, filla de Nahaix, germana de Seruià, mare de Joab. 26 I Israel i Absalom acamparen a la terra de Galaad. 27 I s'esdevingué, en arribar David a Mahanaim, que Xobí, fill de Nahaix, de Rabà dels fills d'Ammon, i Maquir, fill d'Ammiel, de Lodebar, i Barzil·lai, el gaaladita de Roglim, 28 portaren jaços, i gibrells, i atuells de terrissa, i blat, i ordi, i farina, i gra torrat, i faves, i llenties, i cereals torrats, 29 i mel, i mantega, i bestiar menut, i formatge de vaca, per a David i per a la gent que era amb ell, perquè en mengessin, ja que deien: El poble té fam, i està fatigat i assedegat en el desert.

TALLER DE PREDICACIÓ

Discurs

(2 Samuel 15:19-22) I el rei digué a Itai de Gat: Per què véns tu també amb nosaltres? Torna-te'n al teu lloc, i estigues-te amb el rei, perquè tu ets un estranger, i també un exiliat del teu lloc. ¿Ahir vas arribar, i avui et faré anar amunt i avall amb nosaltres? Perquè jo me'n vaig allà on pugui anar! Torna-te'n, i fes tornar els teus germans. Que la bondat i la veritat siguin amb tu. I Itai va respondre al rei, i digué: Viu Jahveh, i viu el meu senyor el rei, que al lloc on sigui el meu senyor el rei, per a la mort o per a la vida, certament allà també hi serà el teu servent. I David digué a Itai: Vés, doncs, passa. I Itai de Gat passà, i tots els seus homes, i tots els nens que eren amb ell.

Llevat que s'indiqui el contrari, les cites de les Escriptures Hebrees corresponen a *La Santa Bíblia*, Trinitarian Bible Society, i les cites de les Escriptures Gregues corresponen a la *Traducció del Nou Món de les Escriptures Gregues Cristianes*. Quan se citen altres versions, s'indica així: *BCI - Bíblia catalana. Traducció interconfessional*; *BEC - Bíblia Evangèlica Catalana*; *MM - La Bíblia*, Monjos de Montserrat; *NWT - New World Translation of the Holy Scriptures*. En algunes cites bíbliques s'ha utilitzat la cursiva per emfatitzar-ne alguna expressió.
© 2022 Watch Tower Bible and Tract Society of Pennsylvania